

Torckan i förleden Wår och en Nordk(ig) kall 8 dagars storm i sommars; förminskade skörden till hälften emot året förut, så at om jag i sommar skall försöka at sjef bärga Storängen (som jag täncker) så räcker ej födan till. Äfven äro Materialerne färdiga till en Sten Källare under Framstugan som borde färdig muras i Sommar, och blifver en extra utgift; och som jag ogärna will blanda mig med köpmän el(le)r Bönder i Affairer så hafver jag tenkt at Du kunde uti, Helsingfors ifrån någon Cassa få låna 200 Rub(el) kunde hända äfven under 6 pr(ocent) under 100 Rub(el) kan jag ej hjelpa mig, men det begärta vore så mycket bättre för oss. All Tjär skog är
 10 Arenderad åt 2:ne Bönder för 1/3 del utaf afkastningen på 7 år; men Bränningen kan icke begynna för än nästa år; och så årl(ige)n framdeles: så at jag om Gud spar hälsa och lifstid skall slå mig ut med Införandet af Reductions Systemet i Huset som Mamma ej är så willig till för närvarande Äfven hade jag Landtmätare i sommars at upgå *Höerne* och dela hägnader, och vant mera jord på flera håll; nu önskade jag än få köpa Skogbergs Torp till bakas, så vore alt reglerat. Mer än halfva Koppila är släpt i Linda och Gifver god Hö afkastning hvilcken articel i år varit min enda penninge tillgång. — Detta må vara nog at trösta, Dig för framtida utsigts bekymmer, jag vet icke af sådant undantagandes då Utskylderne
 20 skola betalas.

August röres icke ifrån sitt bo; engång var jag där i Januarii. Ifrån Otto hade vi bref at Annu Lyckk(igt) fått en flicka i verlden. Baron Stromberg är mest på Tingsresor, och Calén agerar en Kyrcko handBok in persona som förr, och Frun begynner Åldras.

Om Dit närvarande bestyr är jag okunnig, men hoppas at den gifver närvarande tillfredsställelse, och det är nog. Atterboms Theism är Härmä Cathechesen in extenso, men haltar än mycket i min tancka, Åskådning blifver ej annat än, *Subject || Warelsen sig sjelf. || är Object:* hvad som
 30 högre är, sker per *Influx organ till Organ* ifrån lifvet och sanningen som är Gud. Så vercka Solen Månen och Stjernorne så Instincten på Djur, så Ande på Ande. Uti Guds försyn skönjes tydeligen Guds närvaro p(e)r Influx. Jag är ej qualificerad för närvarande at skrifva, icke eller är det rum; Kom till oss i sommar önskar Din Fader.,

P. S. Min Revers medföljer, för penn(ing) Affairen fordras Domarn på skrift kan den fås! Borgen torde Du kunna præstera! Skrif bästa Janne snart svar så jag hinner taga något parti för än behovet kommer. Kronan säljer Säd nu snart.

40

195 A. C. VON ESSEN — J. V. SNELLMAN 15.III 1837
 HUB, JVS handskriftssamling

Wuojoki d. 15:de Martii 1837

Älskade Broder!

Sedan Gud åter hjälpt mig till hälsa och krafter, så kan jag med förnyad Gledje hälsa Dig. sedan jag sist skref dig till, så har jag haft och öfverstådt
 50 en lång och något besvärlig resa, men som tillika skänckt mig den största Glädje *den nemligen* att få vara Mor. Jag kan nu således berätta dig att Gud gifvit oss et välskapadt Barn, en liten netter Flicka som föddes till Wårlden d(en) 8:de Febroari kl. 11:va om aftonen, och nu efteråt har jag varit ganska rasker så widt omständigheterna medgifvit. utan att als hafva några svåra efterslängar som då äro att frugta före. alt har Gudilåf gott

bättre än jag någonsin kunde håppas. Vår Lilla pia heter *Anna Outilia*, både efter Pappa och Mamma. Om Du skulle se huru rask och dugtig Hon är, jag skulle så gärna vilja visa Dig Henne. Nu tack Goda Janne för Ditt Kärkomna bref hvilket Du sentomsider fägnade oss med, vi har nog länge dröit med att skrifva till Dig, men som jag insjuknade dagen efter det brefvet anlände så har min skrifvelse också måst bli uppskuten, och jag har bedt Otto vänta på mig, hvarföre, ock Du nu så länge fått vänta. Genom Gustavas Broder August hörde vi redan före Iulen att Du ej ämnade besöka oss. men det hufvudsakliga Skäl som du anför som hinder kan jngalunda med något skäl gälla hos oss. Din närvaro skulle i allafall glädt oss och jcke var det allenast för Föräldrarnes omständigheter som vi önskade att få Dig hjt, vi får nu emedlertid vara belåtna och vänta till dess det nogongong möiligen faller dig inn att uppfylla det löfte Du nu ger mig att nogongong komma. För de påminnelser Du ger mig (*Dina wilkor*) tackar jag dig rätt mycket: de äro ganska goda. Men kom då jcke hvarken höst eller wårs ty då kan Du i (*synner*)h(et) ej undgå att råka någon *fläck* på golfvet då borde man skura hvar dag om man på det smutsiga Wuojoki skall hafva sina golf rena i (*synner*)het då man bor så till som vi, och äfven däremellan kan jag ej bestemt låfva Dig att jngen *dylik* kan upptäckas. Ochminstone bjuder jag till att hålla rent, men det ser ut som Du i *alla* *afsenden* skulle ha en mycket God tancke om Din syster. Mat skall jag bjuda till att få Dig när Du bara behagar. för närvarande har jag jngen närmare Grann Fru änsom på 1 1/2 färdödels afstånd det är hos Kyrko herdskan Solins, och jag kan gläda Dig därmed att vi med dem är på det högtsta egna och Wänner. Fru Solin är en utmärkt Hyglig och god Meniska. I min sista *Sjukdom* och äfven förut, och efteråt; har Hon i alt varit som en *mor* mig behjelpelig, för öfrigt hade jag här *då* jngen annan än en hyglig och beskedlig *Bondmenniska* som hvarit tillåmed hos Captenskan Björkenheim, ty i Raumo finnes *jngen Sådan* att tillgå och i *Björneborg* var *allas* tid så upptagen att vi ej fick någon hit ut, ehuru Otto Skälf var *djt* rest förat få en Fru hjt som redan förut hade låft oss att komma, ehuru hon sedan ej slapp ut därifrån. Inspectorens äro härifrån bortflyttade och den Nya Inspektoren är skild vid sin Fru så att vi här blir aldeles utan Granskap. Du säger att jag icke skall tala om att jag är lycklig, fören efter *10 år* — jag tycker att jag nu med lika skäl kan säga det, *som då*, om jag wärkeligen är det. sedan man ingått i något nytt förhållande, plär man wanligen säga huru man då finner sig, — utan att vänta i tio År. Ifrån Både pappa och August har vi jngenting hört på detta *Nya år*. Nu först kommer jag ihåg att tillönska dig en glad fortsättning af *detsamma*. Svärfar har låft komma hjt i sommar, det skulle för oss vara en rätt Glad dag, om Han bara ville hålla ord. af Carl har vi och haft bref. Han mår bra, och säger att Han kommer att blifva vid sin Conditjon till hösten. Stenbäcks i Lappmarken Har sig igen en Gosse till, som nu redan är halft års gammal och heter *Thor Otto*. Du lärer kanske nog hört det förut. Tante som också var så god och ännu ihågkom mig med bref, jag har nu besvarat det och skrifvit et långt placat till svar. Otto är i dag rest till Raumo, och vi således ensamma hemma. Du måste ursägta mig att mina Conceptor ej torde hänga väl tillhoppa, emedan jag måste skynda mig så länge Flickan sofver, och dessutom har jag redan flere gonger måst springa upp till Waggan, vid den har jag dessa tider varit så bunden så att jag ej kommit långt från stället då jag ännu härtills ensamn wårdat henne men det gor ej länge ann, nog måste jag snart få mig en liten hjelp reda. Wi har redan så wackra och wårlika dagar i gor var jag första gongen ute och åkte efter det jag vart sjuk, och Otto war med mig. Captens flytta åter ut till Wuojoki bara det blir Kärr före. Capten har nu ökt på Ottos Lön, nemligen gifvit Honom

Stat till, utom penninge Lön, och det Käns betydligt för oss, nog slår vi oss nu rätt bra ut, det värsta är att Otto här har så mycket arbete att Han har svårt att ensam hinna med alt. halfan fjärdendels väg härifrån har Björkenheim en annan Egendom, och Otto är Bokhållare och så på den, och har Magazins förvaltningen på begge ställena, utom alt annat språng med järn försäljning, och ut, och in vägningar. Papperet blef nu helt hastigt slut därför skall jag och så sluta. Hälsa mina bekantta bland hvilka Du ej Glömmer Agatha Nervander. Lilla Anna beder hälsa Morbror Janne, och låfvar bli en sneller flicka till des Morbror kommer och hälsar på henne.

10

Din Tillgifna Syster

Anna Essen

196 O. VON ESSEN — J. V. SNELLMAN 16.III 1837
HUB, JVS handskriftssamling

Heders Broder!

20

Lika oförmodat som oväntadt var det bref som vi för någon tid tillbaka erhöll från Dig. Det var så gammalt att om det hade dröjt längre på vägen hade det möjligen kunnat förfaras.

Din förmodan om vår familjs förökelse inträffade dagen efter sedan vi inhändigadt Ditt bref eller den 8:de Februarii, med en välskapad Flicka., Anna och Barnet voro i början ovanligt friska; men sedan hafva de bägge haft sina krämpor. Dock synes all fara åtminstone med Anna nu vara förbi. Den 17:de i förra månaden blef Barnet Döpt och fick namnet Anna Ottilia. Ja Gud var lof för alt — pris och ära ske honom.

30

Det är för underligt att vi på hela året icke haft någon underrättelse af Föräldrarna på Palo. Hvem som är närmast, Du, August eller jag att dem bispringa vet jag ej. Kanske äro vi alla lika. Åtminstone betraktar jag mig lika nära som ni. Och Gud vet att viljan hafver jag men saknar förmågan.

Jag har dessa sednare tider ämnat skilja mig från B(jörken)heim och umgåts med en plan som med Guds hjälp hade kunnat komma att uti många afseenden gagna mycket; men helt hastigt och genom en aldeles oförmodad orsak är jag åtminstone för det närvarande urstånd-satt att densamma fullfölja. Will Gud och det ännu finnes någon rätt tänkande man i vårt land så kan detta med tiden ännu ske. Jag har åtminstone ännu ej gifvit alt hopp förlorat.

40

Utan att hafva någodt synnerligt vidare att tillägga hälst tiden icke tillåter mig att vara vidlyftigare, så måste jag nu sluta, förblifvandes städse

Brors!

Redlige Vän & tjänare

O. v. Essen.

Wuojoki d:n 16 mars 1837.

50

197 J. V. SNELLMAN — C. R. EHRSTRÖM
HUB, Svenska Litteratursällskapets arkiv

Vän Calle! Dina ord äro halft förskräckande. Betänk att all andelig feber är andelig egoism. Befall Dig Gud i händer i afseende å tillbörlig öd-